

En røgfylt smeltedigel

● De Olympiske Vinterlege 2010 åbner 12. februar i det sammensatte canadiske Vancouver, der byder på en forunderlig krydsning mellem europæisk, asiatisk og nordamerikansk kultur

Canada

Grafik: Gert Ejton

Vancouver er med sin tilbagelænedede attitude og lokalmentalitet uden tvivl én af de mest europæiskindede storbyer på det amerikanske kontinent. Det til trods for, at den kommende værtsby for De Olympiske Vinterlege har et af de største kinesiske mindretal uden for Asien. Kun San Francisco i Californien har flere indbyggere med kinesiske aner.

Overalt støder man på asiatisk udseende personer, som jeg først tror er turister som jeg selv. Men efter et par dage i byen går det op for mig, at de hovedsagligt er efterkommere af de mange kinesiske guldgravere og de arbejdere, der sled med at bygge den transcanadiske jernbane. Desuden fik de selskab af flere end 125.000 hongkongere, der emigrerede østpå til det vestligste Canada, efter at kronkolonien igen blev kinesisk i 1997.

Det kvarter, jeg har fundet et nogenlunde billigt værelse i, ligger midt i centrum, hvor der er et væld af kinesiske og japanske restauranter samt specialbutikker. Mange af dem har menuer og facader spækket med skrifttegn fra den anden side af kloden. Folk både foran og bag disken snakker kinesisk og japansk i ét væk, mens danske gloser ikke sikrer os meget respons nogle af de steder, vi besøger i Vancouver.

Guld i hashrygning

Har man frekventeret Christiania i København, vil man føle sig hjemme i de farverige handlegader omkring Howe og Seymour Street, hvor der findes en overflod af finurlige hippie- og økoflipperbutikker. Genbrugstøj, juice i alverdens aftapninger, hvedeklid og bonger i alskens udformninger sælger som varmt brød.

Især bongernes fyld er et hedt samtaleemne i byen, hvor der ryges store mængder af marihuana. Og når jeg konklude-

Der er et kæmpe asiatisk mindretal i Vancouver. I flere kvarterer er der dog et klart flertal af især kinesere og japanere.

Foto: Simon Staun

Marc Emery fra Vancouver er international potguru og fortæller for fri hash. Han fejrede naturligvis sit bryllup i 2006 med at ryge en joint. Polfoto

rer, at der er mange skæve skikkelser i byen, er det altså ikke asiaternes ansigts-træk, der refereres til.

Det er en myte, at marihuana er lovligt i provinsen British Columbia. Politiet tager blot ikke så tungt på besiddelse eller småsalg, hvilket understreges af, at der overalt i downtown handles og ryges åbenlyst. Når man vælger et billigt hotel i et lummert kvarter, følger den slags ofte med som en del af pakken. Men jeg har aldrig set misbrug af så omfattende karakter i fuld offentlighed.

Her bliver på det nærmeste røget joints til olympisk guld, hvilket den britiske kaptajn George Vancouver sikkert ikke havde forestillet sig, da han gik i land på den canadiske vestkyst i 1792.

Verdens lykkeligste indbyggere

Den velansete forfatter Douglas Coupland har udtalt om sin hjemby, at den ikke er en del af Canada. En betragtning, der er svær at være uenig i, efterhånden som man trænger ned gennem byens mange multikulturelle lag. Man svæver hele tiden mellem frisindet fra

Skandinavien og Nordeuropa - og det farverige, pulserende østasiatiske islæt. Godt suppleret med røg fra joints forstås.

Vancouver har ifølge FN verdens lykkeligste indbyggere. Om den ære også gælder de ekstremt mange hjemløse stofmisbrugere, ved jeg ikke. Men downtown er uden sammenligning det område, hvor jeg har set flest sørgelige misbrugerskæbner nogensinde i en vestlig by. På nogle gader og i visse gyder sidder, står eller ligger der for næsten hver tiende meter en forhutlet gut helt væk i en eller anden form for rus. Mange af dem tigger aggressivt, hvis de ellers kan holde øjnene fokuseret. Og ærlig talt kan det forekomme ret mystisk, at politiet åbenbart ser gennem fingre med salg af rusmidler, hvis dette morads er resultatet.

I andre olympiske byer er eksistenser som disse fjernet fra bybilledet, når hele verden kigger med. Men måske formår vinteren af egen kraft at skubbe de hjemløse sydpå mod de lunere amerikanske veststater, selv om her ikke bliver nær så

koldt som længere inde i landet på grund af placeringen ved Stillehavet.

Kan man se bort fra eller ignorere - selv om det ikke er pænt - de mange hjemløse, hersker der dog en afslappet, gæstfri stemning i det meste af byen og ikke mindst i Nordamerikas største bypark, byens grønne hjerte Stanley Park. En gigantisk oase, hvor der er rig mulighed for at trække frisk luft efter at have vandret zigzag gennem alle hashtågerne.

Links:

www.tourismvancouver.com

www.downtownvancouver.com

Af Simon Staun
sim@fyens.dk